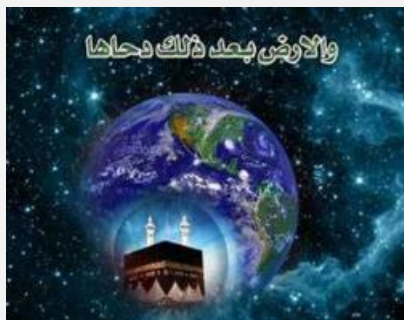

فضیلت شب و روز دحوالارض و اعمال آن / روزه دحوالارض همانند روزه هفتاد سال است

شب بیست و پنجم ذی القعدة، شب دحوالارض، یعنی پهن شدن زمین از زیر کعبه به روی آب و از شبهای بسیار شریف است ...

خبرگزاری مهر شب بیست و پنجم ذی القعدة، شب دحوالارض، یعنی پهن شدن زمین از زیر کعبه به روی آب و از شبهای بسیار شریف است که رحمت خدا در آن نازل می‌شود و قیام به عبادت در آن اجر بسیار دارد. به گزارش خبرگزاری مهر، از حسن بن علی و شفاء روایت شده که گفته: من کودک بودم که با پدرم در شب بیست و پنجم ماه ذی‌القعدة در خدمت حضرت رضا(ع) شام خوردیم، حضرت فرمود امشب حضرت ابراهیم و حضرت عیسی(علیهما السلام) متولد شده اند و زمین از زیر کعبه پهن شده، پس هر که روزش را روزه بدارد چنان است که شصت ماه روزه داشته باشد و در روایت دیگر است که فرمود: در این روز حضرت قائم(عج) قیام خواهد کرد.

روز دحوالارض یکی از چهار روزی است که در تمام سال به فضیلت روزه ممتاز است و در روایتی آمده که روزه این روز همانند روزه هفتاد سال است و در روایت دیگر آمده که کفاره هفتاد سال است و هر که این روز را روزه بدارد و شب را به عبادت به سر آورد، برای او عبادت صد سال نوشته شود و برای روزه‌دار این روز که هر چه در میان زمین و آسمان است استغفار کند و این روزی است که رحمت خدا در آن منتشر شده و برای عبادت و اجتماع به ذکر خدا در این روز اجر بسیاری است.

در این روز جز روزه و عبادت و ذکر خدا و غسل دو عمل دیگر وارد است: اول: نمازی که در کتاب‌های علمای شیعه از اهل قلم روایت شده و آن دو رکعت است در وقت چاشت [بالا آمدن آفتاب تا پیش از گذشتن از وقت ظهر] در هر رکعت پس از سوره حمد؛ 171#&؛ پنج مرتبه سوره 171#&؛ و الشمس؛ خوانده شود و پس از سلام بگوید، لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ هیچ جنبش و نیرویی نیست مگر به خدای برتر بزرگ. آنگاه دعا کند و بخواند: يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ أَقْلِنِي عَثْرَتِي يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ أَجِبْ دَعْوَتِي يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ اسْمَعْ صَوْتِي وَ ارْحَمْنِي وَ تَجَاوِزْ عَنْ سَيِّئَاتِي وَ مَا عِنْدِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ: ای نادیده گیر لغزشها لغزشم را نادیده گیر، ای اجابت کننده دعاها، دعایم را اجابت کن، ای شنوای صداها، صدایم را بشنو و به من رحم کن و از بدیهایم و آنچه نزد من است درگذر، ای صاحب بزرگی و بزرگواری.

دوم: خواندن دعایی که شیخ در کتاب 171#&؛ مصباح؛ فرموده: خواندن آن مستحب است: اللَّهُمَّ دَاحِيَ الْكَعْبَةِ وَ فَالِقَ الْحَبَةِ وَ صَارِفَ اللَّزَةِ وَ كَاشِفَ كُلِّ غُرْبَةٍ أَسْأَلُكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ أَيَّامِكَ الَّتِي أَعْظَمْتَ حَقَّهَا وَ أَقْدَمْتَ سَبْقَهَا وَ جَعَلْتَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ وَدِيعَةً وَ إِلَيْكَ ذَرِيعَةً وَ بَرَحْمَتِكَ الْوَسِيعَةِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُتَجَبِّ فِي الْمِيثَاقِ الْقَرِيبِ يَوْمَ التَّلَاقِ فَاتَّقِ كُلَّ رَتْقٍ وَ دَاعٍ إِلَى كُلِّ حَقٍّ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَطْهَارِ الْهَدَاةِ الْمَتَارِ دَعَائِمِ الْجَبَّارِ وَ وِلَاةِ الْجَنَّةِ وَ النَّارِ وَ أَعْطِنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا مِنْ عَطَائِكَ الْمَحْزُونِ غَيْرِ مَقْطُوعٍ وَ لَا مَمْنُوعٍ [مَمْنُون] تَجْمَعُ لَنَا بِهِ التَّوْبَةُ وَ حُسْنُ الْأَوْبَةِ: خدایا ای گستراننده کعبه و شکافنده دانه و برگیرنده سختی و برطرف کننده هر گرفتاری. از تو می‌خواهم در این روز از روزهایت که حقش را بزرگ گردانی و سبقتش را پیش انداختی و آنرا نزد اهل ایمان امانت و به سوی خود وسیله قرار دادی و به رحمت گسترده‌ات که بر محمد درود فرستی آن بنده برگزیده‌ات در پیمان نزدیک، روز دیدار، شکافنده هر امر بسته و دعوت کننده به حق و بر اهل بیت(ع) پاکش آن راهنمایان و روشن‌کنندگان راه حق، ستونهای جبار و متولیان بهشت و دوزخ و عطا کن به ما از عطای در خزانه‌ات که نه بریده شود و نه منع گردد تا به وسیله آن توبه و بازگشت خوبی برای ما فراهم نمایی.

يَا حَيَّرَ مَذْعُوً وَ أَكْرَمَ مَرْجُوً يَا كَفِيَّ يَا وَفِيَّ يَا مَنْ لَطَفَهُ حَفِيُّ الطِّفْلِ لِي بِلَطْفِكَ وَ أَسْعَدَنِي بِعَفْوِكَ وَ أَيْدَنِي بِنَصْرِكَ وَ لَا تُنْسِنِي كَرِيمَ ذِكْرِكَ بِوِلَاةِ أَمْرِكَ وَ حَقْقَةِ سِرِّكَ وَ أَحَقِّظْنِي مِنْ شَوَائِبِ الدَّهْرِ إِلَى يَوْمِ الْحَشْرِ وَ النَّشْرِ وَ أَشْهَدْنِي أَوْلِيَاءَكَ عِنْدَ خُرُوجِ نَفْسِي وَ حُلُولِ رَمْسِي وَ انْقِطَاعِ عَمَلِي وَ انْقِضَاءِ أَجَلِي اللَّهُمَّ وَ اذْكُرْنِي عَلَى طَوْلِ الْبَلَى إِذَا حَلَلْتُ بَيْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَى وَ تَسَيَّنِي التَّاسُونَ مِنَ الْوَرَى وَ أَحْلَلْنِي دَارَ الْمُقَامَةِ وَ بَوَّئْنِي مَثَرَةَ الْكَرَامَةِ: ای بهترین خواننده شده و کریم‌ترین امید شده، ای کفایت کننده، ای وفادار، ای آن‌که لطفش پنهانی است، به لطفت به من لطف کن و به عفو خوشبختم نما و به یاریات تأییدم فرما و از ذکر کریمانه‌ات فراموشم مکن به حق متولیان امرت و نگهبانان رازت و از گرفتاریهای روزگار تا روز قیامت و برانگیخته شدن حفظم کن هنگام بیرون آمدن جانم و فرو رفتن در قبرم و تمام شدن کارم و سپری شدن عمرم. اولیاییت را به بالینم حاضر کن، خدایا یادم کن، بر طول پوسیدگی، زمانی که در میان توده‌های خاک فرود آیم و فراموش‌کنندگان از مردم فراموشم کنند و در خانه اقامت فرودم آر و در منزل کرامت جایم ده.

وَاجْعَلْنِي مِنْ مُرَافِقِي أَوْلِيَائِكَ وَ أَهْلِ اجْتِبَائِكَ وَ اصْطِفَائِكَ وَ بَارِكْ لِي فِي لِقَائِكَ وَ ارْزُقْنِي حُسْنَ الْعَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ الْأَجْلِ بَرِيئًا مِنَ الرِّثْلِ وَ سُوءِ الْخَطْلِ اللَّهُمَّ وَ أوردني حَوْضَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ اسْقِنِي مِنْهُ مَسْرَبًا رَوِيًّا سَائِغًا هَنِيئًا لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ وَ لَا أَحْتَأُ وَرْدَهُ وَ لَا عَنْهُ أَذَادُ وَ اجْعَلْهُ لِي خَيْرَ زَادٍ وَ أَوْفَى مِيعَادٍ يَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ اللَّهُمَّ وَ الْعَنُ جَبَابِرَةَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ بِحَقِّكَ [إِحْقُوق] أَوْلِيَائِكَ الْمُسْتَأْثَرِينَ اللَّهُمَّ وَ اقْصِمِ دَعَائِهِمْ وَ أَهْلِكَ أَشْيَاءَهُمْ وَ عَامِلَهُمْ وَ عَجَلْ مَهَالِكَهُمْ وَ اسْلُبْهُمْ مَمَالِكَهُمْ وَ ضَيِّقْ عَلَيْهِمْ مَسَالِكَهُمْ وَ الْعَنُ مُسَاهِمَهُمْ وَ مُشَارِكَهُمْ: و از دوستان اولیایت و برگزیدگان و خاصان درگاهت قرارم ده و دیدارت را بر من مبارک گردان و پیش از فرارسیدن پایان عمرم حسن عمل روزی‌ام فرما، درحالی‌که پاک از لغزشها و گفتار بی‌پایه و منطق تباه باشم. خدایا مرا به حوض پیامبرت محمد(درود خدا بر او و خاندانش) وارد کن و از آن به من بنوشان، نوشاندنی سیراب کننده، روان و گوارا که پس از آن هرگز تشنه نشوم و از ورود به آن طرد نگردم و از آن منع نشوم و آنرا قرار ده برایم بهترین توشه و کامل‌ترین وعده‌گاه، روزی که گواهان به پا می‌خیزند. خدایا لعنت کن گردن‌کشان گذشته و آینده را، هم آنان‌که حقوق اولیایت را به ناحق به خود اختصاص دادند. خدایا پایه‌هایشان را بشکن و پیروان و عمالشان را نابود ساز. زمینه‌های هلاکتشان را به زودی فراهم فرما و کشورهایشان را از دستشان بگیر و راههایشان را بر آنان تنگ کن و بر آنان‌که با آنان سهیم و شریکند لعنت فرست.

اللَّهُمَّ وَ عَجِّلْ فَرَجَ أَوْلِيَائِكَ وَ ارْزُدْ عَلَيْهِمْ مَطَالِمَهُمْ وَ أَظْهَرْ بِالْحَقِّ قَائِمَهُمْ وَ اجْعَلْهُ لِدِينِكَ مُتَّصِرًا وَ بِأَمْرِكَ فِي أَعْدَائِكَ مُؤْتَمِرًا اللَّهُمَّ احْقُقْهُ بِمَلَائِكَةِ النَّصْرِ وَ بِمَا أَتَّقَيْتَ إِلَيْهِ مِنَ الْأَمْرِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مُنْتَقِمًا لَكَ حَتَّى تَرْضَى وَ يَعُودَ دِيْنُكَ بِهِ وَ عَلَى يَدَيْهِ جَدِيدًا غَضًا وَ يَمْحُضَ الْحَقَّ مَحْضًا وَ يَرْفُضَ الْبَاطِلَ رَفْضًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلَى جَمِيعِ آبَائِهِ وَ اجْعَلْنَا مِنْ صَحْبِهِ وَ أَسْرَتِهِ وَ ابْعَثْنَا فِي كَرَّتِهِ حَتَّى نَكُونَ فِي زَمَانِهِ مِنْ أَعْوَانِهِ اللَّهُمَّ أَذْرِكْ بِنَا قِيَامَهُ وَ أَشْهَدْنَا أَيَّامَهُ وَ صَلِّ عَلَيْهِ [عَلَى مُحَمَّدٍ] وَ ارْزُدْ إِلَيْنَا سَلَامَهُ وَ السَّلَامُ عَلَيْهِ [عَلَيْهِمْ] وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ: خدایا در فرج دوستان شتاب کن و حقوق تاراج رفته آنان را به آنان بازگردان و قائم آنان را به حق آشکار کن و او را یاری‌رسان دینت بدار و درباره دشمنانت فرمانده به فرمانت قرار ده. خدایا فرشتگان پیروزی را گرداگرد او همواره بدار و به آن دستوری که در شب قدر به او القا کردی او را انتقام گیرنده خویش قرار ده تا جایی که خشنود شوی و دینت به وسیله او و به دست او به گونه‌ای نو و تازه بازگردد و حق به طور کامل ناب شود و باطل به صورت همه جانبه به دور افکنده شود. خدایا! بر او و همه پدرانش درود فرست و ما را از همنشینان و خاندانش قرار بده و در زمان بازگشتش ما را برانگیز تا در دوران او در شمار یارانش باشیم. خدایا درک قیامش را روزی ما کن و در روزگارش ما را حاضر کن و بر او درود فرست و سلام او را به ما باز رسان. درود و رحمت خدا و برکاتش بر او باد.

میرداماد در رساله #171؛ اربعه ایام؛ در بیان اعمال روز دحوالارض نوشته است: زیارت امام رضا(ع) در این روز افضل اعمال مستحب و مؤکدترین آداب می‌باشد.